

Retenční nádrž Jeneweinova průmyslová stavba pro rozvoj města

Historie kanalizační sítě města Brna

Nároky na čistotu a hygienu se vždy lišily podle životní úrovně a vzdělání civilizace dané doby, filozofie a kulturnosti národa.

Také historie kanalizace v Brně se podobala vývoji v obdobných evropských městech.

- ve středověku městská kanalizace neexistovala a Brňané vylévali tekutý odpad přímo na ulice – primitivní způsob likvidace odpadu byl původcem nejen nesnesitelného zápachu, ale i zárodkem epidemií a chorob
- od 14. století se postupně ve městě začaly budovat vodnice, stružky a rigoly, které byly jakousi primitivní kanalizací. Ani jejich zakrývání nezabránilo šíření epidemií, které město postihly zejména v první polovině 15. století
- v roce 1415 byl vybudován první říční vodovod, který fungoval až do 70. let 19. století
- v druhé polovině 17. století se v Brně začaly budovat první stoky z cihelného nebo kamenného zdiva
- v roce 1872 byl zřízen pisárecký vodovod, a tím vzrostlo množství odpadních vod z brněnských domácností
- v roce 1892 začalo plánované budování kanalizační sítě, v té době však již město mělo zhruba 19 km cihelných a 15 km betonových stok

20. století

- počátkem 20. století byl již odkanalizován takřka celý tehdejší střed Brna. Celkem 75 km stok odvádělo odpadní vody mimo městskou zástavbu
- při příležitosti návštěvy císaře Františka Josefa I. v roce 1912 byl vybudován vstup do kanalizace na křižovatce ulic Rybníček a Staňkova – tzv. Císařská komora
- po první světové válce bylo k Brnu připojeno 22 okolních obcí a došlo k rozvoji výstavby kanalizace. Městský stavební úřad vypracoval generální projekt kanalizace města s čistírnou odpadních vod na soutoku Svatky a Svitavy a později v katastru Modřic
- ve dvacátých letech se v Brně vybudovalo 97,6 km stok

Práce na stavbě levosběrného svitavského sběrače, r. 1936

Kyneta před betonováním